

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.078 van 20 juni 2000
in de zaak A. 62.159/VII-12.989.**

In zake : Maria VAN AERT,
wonende te LILLE,
Broekzijstraat 34

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Maria VAN AERT op 2 februari 1995 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 7 december 1994 waarbij haar beroep aangetekend tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 9 juni 1994, houdende weigering van de vergunning aan verzoekster, om een inrichting gelegen te 2275 Lille, Broekzijstraat 18A, te veranderen, ongegrond wordt verklaard en het beroepen weigeringsbesluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 15 december 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoekster;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 mei 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. BRUGGEMAN die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster en haar echtgenoot zijn sedert 3 juni 1993 eigenaar van een perceel grond met een kippenbedrijf, gelegen aan de Broekzijstraat 18A te Lille.

Zij beschikken hiervoor over een exploitatievergunning van 12 maart 1984, gegeven aan hun rechtsvoorgangers, voor een stal voor 19.000 mestkippen

gedurende een termijn die verstrijkt op 12 maart 2013. Op 6 maart 1993 heeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lille akte genomen van de overname.

De rechtsvoorgangers van verzoekster hadden in 1992 een regularisatie-aanvraag ingediend voor het houden van 36.000 kippen. Deze werd uiteindelijk geweigerd na de overname van de inrichting door verzoekster.

1.2. Wanneer verzoekster kennis neemt van de weigering van de door haar rechtsvoorgangers gevraagde regularisatie voor het houden van 36.000 kippen, dient zij op 3 februari 1994 een milieuvergunningsaanvraag klasse 1 in om de overgenomen inrichting als volgt te veranderen : uitbreiding met 17.000 kippen tot een totaal van 36.000 kippen, mestopslag voor 48 m³, drie bovengrondse tanks voor opslag van elk 1.200 liter petroleum en zes silo's voor samen 54 ton voeders.

Tijdens het openbaar onderzoek wordt er één bezwaar ingediend, dat betrekking heeft op stank en geurhinder. Er worden verdeeld gunstige en ongunstige adviezen uitgebracht.

Met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 9 juni 1994 wordt de gevraagde vergunning geweigerd.

1.3. Met een verzoekschrift van 15 juli 1994 tekent verzoekster administratief beroep aan tegen voormelde weigeringsbeslissing.

Gedurende de beroepsprocedure worden de volgende adviezen uitgebracht :

- bestuur preventieve en ambulante gezondheidszorg van de administratieve gezondheidszorg op 9 augustus 1994 : ongunstig;
- Vlaamse Landmaatschappij op 29 augustus 1994 : gunstig;
- bestuur milieuvergunningen op 9 september 1994 : gunstig;
- bestuur ruimtelijke ordening op 29 september 1994 : gunstig
- gewestelijke milieuvergunningscommissie op 7 oktober 1994 : gunstig.

1.4. Met het thans bestreden ministerieel besluit van 7 december 1994, ter kennis gebracht van verzoekster met een schrijven van 8 december 1994, wordt het administratieve beroep van verzoekster ongegrond verklaard en wordt het in eerste aanleg genomen weigeringsbesluit bevestigd, in essentie omdat de inrichting overeenkomstig de gehanteerde technische criteria niet op voldoende afstand van geurhindergevoelige gebieden zou liggen;

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat verzoekster als tweede middel aanvoert dat de bestreden weigeringsbeslissing niet afdoende is gemotiveerd; dat zij doet gelden dat de verwerende partij voorbijgaat aan de adviezen die, op het advies van de administratieve gezondheidszorg na, alle gunstig waren en dit op grond van een zeer algemene motivering, terwijl "juist in dergelijk geval, waarbij van de adviezen afgeweken wordt (is), een heel goede motivering (is) vereist, waarin omstandig wordt weergegeven, waarom in tegenstelling tot de adviezen, de vergunning wordt geweigerd";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de milieuvergunningverlenende overheid over een discretionaire bevoegdheid beschikt om uitspraak te doen over milieuvergunningsaanvragen, dat zij de aanvraag specifiek en in concreto heeft beoordeeld, dat na de vaststelling dat de inrichting in een gebied ligt waar een bijzondere bescherming moet worden in acht genomen, zij tot de bevinding is gekomen dat de uitbreiding van de inrichting een onaanvaardbare geuroverlast zal teweegbrengen voor het nabije woonpark en het woongebied met landelijk karakter, dat deze bevinding onder meer is gesteund op het advies van de administratie gezondheidszorg van 9 augustus 1994;

2.3. Overwegende dat verzoekster repliceert dat het advies van de administratie gezondheidszorg eerst gunstig was, en na het uitvoeren van verbeteringswerken ongunstig, dat het niet objectiveerbaar is waarom dat gunstig advies werd gewijzigd in een ongunstig advies, zodat de verwerende partij zich niet enkel vermocht te steunen op het ongunstig advies van die administratie;

2.4.1. Overwegende dat het bestreden besluit uitsluitend is gestoeld op volgend weigeringsmotief :

"Overwegende dat de stallen gelegen zijn op circa 530 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, op circa 150 m van een woongebied met landelijk karakter, op circa 540 m van een woonuitbreidingsgebied, op circa 600 m van een recreatiegebied en op circa 300 m van een woonpark; dat de aanvraag een uitbreiding met 17.000 mestkippen tot een totaal van 36.000 stuks omvat; dat de uitbreiding gerealiseerd wordt door een toename van het aantal dieren in de bestaande stallen waarvoor bouwvergunning verleend werd op 9 juli 1984; dat ten einde de geurhinder ten aanzien van geurhindergevoelige gebieden tot een aanvaardbaar niveau te kunnen beperken, technisch een minimale ruimtelijke scheiding is vereist tussen de stallen en mestopslagplaatsen enerzijds en deze geurhindergevoelige gebieden anderzijds; dat in functie van de conceptie van de stallen, de verluchting ervan alsmede de mestopslag overeenkomstig de gehanteerde

technische criteria in dit geval een afstandsregel tot geurhindergevoelige gebieden geldt van 400 m; dat een stal en/of mestopslag gelegen is op circa 150 m van een woongebied met landelijk karakter; dat aan voormelde afstandsregel derhalve niet is voldaan";

2.4.2. Overwegende dat op het advies van de administratie gezondheidszorg na alle adviezen gunstig waren; dat in die gunstige adviezen ervan werd uitgegaan dat de exploitatie van de inrichting voor het op 150 meter gelegen woongebied met landelijk karakter geen aanleiding zou geven tot overdreven geurhinder; dat het enige ongunstig advies van de administratie gezondheidszorg in essentie was gestoeld op "het feit dat de inrichting in een gebied ligt waar het huidige mestaanbod nu reeds volstaat" en op de bedenking dat "het grondwater door de samenstelling van de bodem in heel dit gebied zeer kwetsbaar (is)"; dat in het bestreden besluit die negatieve elementen niet als weigeringsmotief werden in aanmerking genomen; dat blijkens de sub 2.4.1. geciteerde motivering de weigeringsbeslissing louter is gestoeld op het feit dat niet aan een afstandsregel van 400 m tot geurhindergevoelige gebieden is voldaan, dit "overeenkomstig de gehanteerde technische criteria"; dat nochtans op datum van de bestreden beslissing geen reglementaire vastgestelde afstandsregeling gold die op het stuk van de pluimveebedrijven minimumafstanden ten opzichte van geurhindergevoelige gebieden bepaalde; dat aangezien de door het bestuur toegepaste afstandsregels geen steun vinden in enige reglementaire bepaling, deze niet bij wijze van algemeen geldende regel konden worden toegepast bij de beoordeling van exploitatieaanvragen; dat nu het bestreden besluit als enig weigeringsmotief dergelijke afstandsregel hanteert en er in het bestreden besluit geen enkel element gestoeld op een individueel concreet onderzoek wordt aangebracht waaruit blijkt dat in weerwil van de gunstige adviezen, de exploitatie van de inrichting voor het op 150 meter gelegen woongebied met landelijk

karakter -waar overigens wonen en landbouw op gelijke voet staan- geurhinder zal teweegbrengen die niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt, de motivering niet afdoende is; dat het tweede middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 7 december 1994 waarbij het beroep van Maria VAN AERT, aangetekend tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 9 juni 1994, houdende weigering van de vergunning om haar inrichting gelegen te 2275 Lille, Broekzijstraat 18A, te veranderen, ongegrond wordt verklaard en het beroepen weigeringsbesluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twintig juni tweeduizend, door de
VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.